

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obdo/53/2018
Identifikačné číslo spisu: 7116223422
Dátum vydania rozhodnutia: 30.01.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Ivana Izakovičová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:7116223422.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: NETCORE MANAGEMENT LTD, 15 Stopher House, Webber Street, Londýn SE1 ORE, Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, Company No. : 8373781, zastúpeného KRAL PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Kukučínova 7, Košice, proti žalovanému: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefánikova 17, Bratislava, IČO: 31 595 545, zastúpenému JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom, Dvořákovo nábrežie 8/A, Bratislava, o zaplatenie 2.001.360,95 eur s príslušenstvom, v konaní o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 25. októbra 2017, č. k. 4CoKR/23/2017-1175, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 25. októbra 2017, č. k. 4CoKR/23/2017-1175 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Košice I zo dňa 16. mája 2016, č. k. 26Cbi/24/2016-1104 z r u š u j e a v e c v r a c i a Okresnému súdu Košice I na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice I rozsudkom zo dňa 16.05.2016, č. k. 26Cbi/24/2016-1104, návrh žalovaného na prerušenie konania zamietol, žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi 1.901.292,90 eur, úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 1.901.292,90 eur od 15.10.2007 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Žalobu v časti o zaplatenie 100.068,05 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne od 15.10.2007 do zaplatenia zamietol. Žalovaného zaviazal zaplatiť súdny poplatok za návrh vo výške 33.193,50 eur na účet Okresného súdu Košice I do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 90 %.

2. V odôvodnení okresný súd uviedol, že žalobou podanou na súde prvej inštancie dňa 30.8.2010 v konaní vedenom pod sp. zn. 26Cbi/3/2011 sa právny predchodca žalobcu (Slovenská správcovská a reštrukturalizačná, k.s., so sídlom Horná 23, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 44 088 833, so sídlom kancelárie Južná trieda 4, 040 01 Košice, správca úpadcu: DREVINA-DREVONA, spol. s r.o. „v

konkurze", Mlynárska 16, 040 01 Košice, IČO: 36 472 093) domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť pôvodnému žalobcovi sumu 2.352.732,79 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne od 15.10.2007 do zaplatenia, titulom náhrady škody. Ďalej žiadal, aby mu súd priznal náhradu trov tohto súdneho konania.

3. Právny predchodca žalobcu uviedol, že uznesením Okresného súdu Košice I zo dňa 25.06.2009, sp. zn. 31K/11/2009 uverejneným v Obchodnom vestníku č. 124/2009 zo dňa 30.06.2009 (časť 124B) bol na majetok spoločnosti DREVINA-DREVONA, spol. s r.o., Mlynárska 16, 040 01 Košice, IČO: 36 472 093 vyhlásený konkurz. Uznesením Okresného súdu Košice I zo dňa 23.09.2009, sp. zn. 31K/11/2009 uverejneným v Obchodnom vestníku č. 187/2009 zo dňa 29.09.2009, bola za správcu úpadcu ustanovená spoločnosť Slovenská správcovská a reštrukturalizačná, k.s. Dňa 31.07.2006 uzatvoril úpadca ako poistený na strane jednej so žalovaným ako poisťovňou na strane druhej poistnú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX s účinnosťou od 01.08.2006, ktorej predmetom bolo Združené poistenie - poistenie pre prípad poškodenia alebo zničenia majetku živelnou alebo vodovodnou udalosťou a Dodatkové poistenie, poistenie pre prípad ukradnutia vecí (ďalej len „poistná zmluva“). Neoddeliteľnou súčasťou poistnej zmluvy sú všeobecné poistné podmienky pre poistenie majetku a zodpovednosti za škodu - Všeobecná časť (ďalej len „VPP-VČ“), všeobecné poistné podmienky - zvláštna časť - Poistenie pre prípad poškodenia alebo zničenia vecí živelnou udalosťou, alebo poškodenia a zničenia vecí vodou z vodovodných zariadení (ďalej len VPP-ZČ 1) a Všeobecné poistné podmienky - zvláštna časť - Poistenie pre prípad ukradnutia vecí (ďalej len „VPP-ZČ 2“). Dňa 26.03.2007 o 22:00 hod. došlo v prevádzke spoločnosti úpadcu k požiaru výrobné haly a zásob, o čom bolo spísané oznámenie o vzniku škodovej udalosti, ktoré bolo následne zaslané žalovanému. Dňa 27.03.2007 sa uskutočnila obhliadka škody na majetku úpadcu, zamestnancom spoločnosti Slovexperta, s r.o. so sídlom: Uhoľná 1, 010 01 Žilina, IČO: 36 404 811, zapísanej v Obchodnom registri Okresného súdu Žilina, oddiel: Sro, vložka č. 13502/L (ďalej ako „Slovexperta, s.r.o.“), ktorá vykonáva pre žalovaného obhliadky škôd vzniknutých v súvislosti s poistnými udalosťami.

4. Vychádzajúc u ustanovení VPP-VČ a VPP - ZČ 1 vzťahujúcich sa na poistenie úpadcu a s prihliadnutím na predložené dokumenty ako aj známe skutočnosti týkajúce sa predmetnej poistnej udalosti, podľa súdu prvej inštancie je právne nepochybné predovšetkým to, že poistná udalosť - požiar zo dňa 26.03.2007 je okrem škodovej zároveň aj poistnou udalosťou, keďže v kontexte zistených faktov plne spĺňa definíciu uvedenú v čl. 1 VPP-VČ, ako aj negatívne vymedzenie podľa čl. 8 bod 2 VPP-VČ a zároveň v rovnakých intenciách aj znenie čl. 8 VPP-ZČ 1 a preto je s touto poistnou udalosťou spojený vznik povinnosti poisťovne plniť (čl. 8 bod 1 VPP-VČ). Zároveň ak vec bola zničená, alebo poškodená v dôsledku živelné udalosti a to požiarom z poistenia pre prípad poškodenia alebo zničenia vecí živelnou udalosťou vzniká právo na plnenie poistenému (čl. 1 bod 1 VPP-ZČ 1). Na základe všetkých dostupných dokumentov získaných na základe vyšetrovania poistnej udalosti Úradom justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ Prešov a Hasičského a záchranného zboru v Prešove, t. j. uznesenia o zastavení trestného stíhania zo dňa 22.06.2007, ČVS: ORP-274/1-OVK-PO-2007 a znaleckého posudku č. p. PPZ-1422 KEU-KE-EXP-2007 zo dňa 17.05.2007 vyhotoveného Kriminalistickým a expertíznym ústavom Policajného zboru, Kuzmányho 8, 041 02 Košice - kriminalistami pre oblasť zisťovania príčin požiarov a požiarnej elektrotechniky, ktoré boli následne doručené žalovanému jednoznačne vyplýva, že skutočnou príčinou poistnej udalosti bol požiar, ktorého najpravdepodobnejšou príčinou vzniku bola technická závada - vznietenie sa pilín, alebo dreveného prachu vo vnútri vzduchotechniky. Z uvedeného dôvodu bolo zo strany úpadcu aj žalobcu jednoznačne preukázané, že poistená nehnuteľnosť a zásoby boli zničené a poškodené z dôvodu živelné udalosti - požiaru a bol vylúčený úmysel poisťníka, poisteného alebo inej osoby konajúcej z ich podnetu, t. j. táto škodová udalosť napĺňa všetky znaky poistnej udalosti. Predchádzajúci právny zástupca úpadcu vyzval žalovaného listom zo dňa 30.08.2007 označeným ako „Predloženie dokladov na likvidáciu poistnej udalosti č. XXXXXXXXXXXX a žiadosť o poskytnutie primeraného preddavku na poistné plnenie“ na vyplatenie primeraného preddavku poistného plnenia. Žalovaný listom zo dňa 01.10.2007 označeným ako „odmietnutie plnenia“ oznámil úpadcovi, že plnenie z poistnej zmluvy odmieta z dôvodu naplnenia skutkovej podstaty § 802 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov, pretože výroba prebiehala v neskolaudovanej budove, o čom sa dozvedel až po uzatvorení

poistnej zmluvy. Na uvedený list reagoval likvidátor úpadcu listom zo dňa 27.11.2007, ktorým žalovaného opätovne vyzval „na vyplatenie poistného plnenia z poistnej udalosti č. XXXXXXXXXXXX v rozsahu poisteného súboru zásob" a zároveň navrhol stretnutie „za účelom prerokovania možného zníženia poistného plnenia a definitívnej výšky a termínu výplaty poistného plnenia z poistnej nehnuteľnosti." Listom zo dňa 20.12.2007 žalovaný opätovne reagoval v tom zmysle, že výzve na úhradu poistného plnenia nevyhovie, pričom svoje odmietavé stanovisko odôvodnil rovnako ako pri predchádzajúcom odmietnutí plnenia. Dňa 18.02.2008 voči uvedenému odmietnutiu podala listom odvolanie v mene úpadcu spoločnosť Respect Slovakia, s.r.o., so sídlom toho času: Válova 38, 921 01 Piešťany, IČO: 34 107 064, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Trnava, oddiel: Sro, vložka č.: 529/T, ktorá vykonávala sprostredkovanie poistenia pre úpadcu. Žalovaný na odvolanie odpovedal listom zo dňa 12.03.2008 a to opätovným odmietnutím vyplatenia poistného plnenia z totožných dôvodov aké už uviedol v predchádzajúcej korešpondencii. Následne po vyhlásení konkurzu na spoločnosť DREVINA - DREVONA, spol. s r.o., so sídlom Mlynárska 16, 040 01 Košice, IČO: 36 472 093, sa správca pokúšal o mimosúdne urovnanie tohto sporu, pričom žalovanému zaslal dňa 01.04.2010 list pod názvom „Predžalobná výzva", v ktorom ho vyzval na dobrovoľnú úhradu poistného plnenia. Žalovaný na uvedený list reagoval upovedomením o predĺžení lehoty na preskúmanie nároku správcu úpadcu a to do 07.06.2010, ktoré bolo doručené správcovi dňa 10.05.2010. Na následnú urgenciu zo dňa 21.06.2010 už žalovaný žiadnym spôsobom nereagoval. Právny predchodca žalobcu ďalej uviedol, že v rámci výberu poisťovne a za účelom vypracovania ponuky na poistenie nehnuteľností a zásob úpadcu boli žalovanému ako aj ďalším osloveným poisťovňami preukázateľne zaslané: 1. znalecký posudok č. 051/2005 vypracovaný znalkyňou Ing. Evou Orgovánovou, z ktorého vyplýva, že uvedené nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom poistenia, neboli skolaudované (str. č. 3, čl. II., bod 1 písm. a/ znaleckého posudku) a 2. ďalšie upresňujúce poznámky a podklady vo forme e-mailovej správy. Tvrdil, že na základe týchto zaslaných podkladov mal žalovaný už pri samotnom dojednávaní poistnej zmluvy vedomosť o tom, že budovy, ktoré majú byť predmetom poistenia sú neskolaudované a úpadca v nich vykonáva výrobnú činnosť. Napriek tomu žalovaný vypracoval pre úpadcu ponuky na predmetné poistenie a následne p akceptácii predloženej ponuky zo strany úpadcu vypracoval poistnú zmluvu. Poistná zmluva medzi úpadcom a žalovaným bola platne uzavretá dňa 31.07.2006 s účinnosťou od 01.08.2006. Úpadca žiadnym spôsobom od začiatku dojednávania uzatvorenia poistnej zmluvy so žalovaným vedome nezamľčoval ani nezatajoval žiadne relevantné skutočnosti týkajúce sa predmetu poistenia - toho, že nie je skolaudovaný a že v ňom úpadca uskutočňuje výrobnú činnosť. Preto v tomto prípade nedošlo k naplneniu zákonných predpokladov pre odmietnutie poistného plnenia zo strany žalovaného v zmysle § 802 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Naopak úmyslom úpadcu bolo poistiť si svoj majetok pre prípad vzniku škodovej udalosti a preto nebolo v jeho záujme vystaviť sa riziku neplnenia zo strany poisťovne v prípade vedomého uvádzania nepravdivých údajov. Právny predchodca žalobcu si voči žalovanému uplatnil čiastku vo výške 70.878.428,03 Sk, t. j. 2.352.732,79 eur, čo do výšky istiny z dôvodu, že poistnou udalosťou bola spôsobená jednak škoda na predmete poistenia - poistených nehnuteľnostiach vo výške 60.293.000,00 Sk, t. j. 2.001.360,95 eur, hodnota bola stanovená znaleckým posudkom č. 8/2007 - Vyčíslenie spôsobenej škody - všeobecná hodnota požiarom zničených objektov firmy DREVINA - DREVONA, spol. s r.o. v obci Ličartovce, str. 11, vypracovaným Ing. Adriánom Jutkom, Vajanského 4, 808 01 Prešov, č. 911469, znalcom z odboru stavebníctva - oceňovanie nehnuteľnosti a ktorého zadávateľom bol Úrad justičnej a kriminálnej polície OR PZ Prešov a škodu na skladových zásobách vo výške 10.585.428,03 Sk, t. j. 351.371,84 eur, ktorej hodnota bola zdokladovaná žalovanému pri ohlásení poistnej udalosti. Uplatňovaná výška poistného plnenia sa pohybuje v rozmedzí dohodnutej maximálnej výšky poistnej sumy dojednanej medzi úpadcom a žalovaným v poistnej zmluve. Vzhľadom k obsahu listu odovzdanie spisového obalu a oznámenia o vzniku škodovej udalosti - poistná udalosť č. 8001379880 je zrejmé, že dňa 01.10.2007, kedy bol tento list doručený žalovanému, mal tento k dispozícii už všetky doklady potrebné na likvidáciu poistnej udalosti, preto dátum 15.10.2007 je relevantným dňom, od kedy sa žalovaný dostal do omeškania s poskytnutím poistného plnenia. Právny predchodca žalobcu si s poukazom na § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v platnom znení uplatnil nárok na úroky z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 2.352 732,79 eur od 15.10.2007 až do zaplatenia.

5. Okresný súd Košice I rozsudkom zo dňa 26.6.2012, č. k. 26Cbi/3/2011-395 rozhodol takto: „Žalobu

v časti o zaplatenie 351.371,84 eur s 8,5 %-ným úrokom z omeškania ročne od 15.10.2007 do zaplatenia vylučuje na samostatné konanie. Žalovaného zaväzuje zaplatiť žalobcovi 2.001.360,95 eur s 8,5 %-ým úrokom z omeškania ročne od 15.10.2007 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Žalovaného zaväzuje zaplatiť súdny poplatok za návrh vo výške 33.193,50 eur na účet Okresného súdu Košice I do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi priznáva náhradu trov konania za právne zastúpenie vo výške 42.528,55 eur, ktorú sumu je žalovaný povinný zaplatiť právnemu zástupcovi žalobcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku."

6. Proti uvedenému rozsudku podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Krajský súd v Košiciach rozsudkom zo dňa 30.04.2013, č. k. 4CoKR/16/2012-502 potvrdil rozsudok Okresného súdu Košice I č. k. 26Cbi/3/2011-395 zo dňa 26.06.2012.

7. Proti vyššie uvedeným rozsudkom podal Generálny prokurátor Slovenskej republiky dňa 18.11.2013 mimoriadne dovolanie.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 29.04.2015, č. k. 2MOBdo/4/2013 zrušil rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 30.04.2013, č. k. 4CoKR/16/2012-502 a rozsudok Okresného súdu Košice I zo dňa 26.06.2012, č. k. 26Cbi/3/2011-395 v napadnutej časti a vec vrátil Okresnému súdu Košice I na ďalšie konanie. Najvyšší súd SR uviedol, že odvolací súd, ani súd prvej inštancie obranu žalovaného opierajúcu sa o § 809 Občianskeho zákonníka neakceptovali. Dovolací súd sa s takýmto právnym posúdením veci nestotožnil, pričom poukázal aj na princíp generálnej prevencie zakotvený v ust. § 415 Občianskeho zákonníka. Podľa názoru dovolacieho súdu v prejednávanej spore vykonávanie prevádzkovej činnosti (užívanie stavby) v rozpore s právnymi predpismi týkajúcimi sa zabezpečenia ochrany života a zdravia osôb, životného prostredia, bezpečnosti práce a technických zariadení je porušením prevenčnej povinnosti. Uložil súdu prvej inštancie skúmať predpoklady zodpovednosti žalobcu za škodu, t. j. nedodržanie prevenčnej povinnosti, vznik škody, príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a nedodržaním prevenčnej povinnosti a zavinenie žalobcu a na základe výsledku dokazovania v naznačenom smere stanoviť výšku poistného plnenia.

9. Súd prvej inštancie po vrátení veci dovolacím súdom opätovne zdôraznil, že medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalobca uzavrel so spoločnosťou DREVINA-DREVONA, spol. s r.o. poistnú zmluvu. Nebolo sporné ani to, že dňa 26.03.2007 došlo v prevádzke spoločnosti DREVINA-DREVONA, spol. s r.o. k požiaru výrobnéj haly a zásob. Sporné bolo medzi stranami, či vzniklo právo na plnenie poistenému. Žalovaný odmietol poskytnúť poistné plnenie s poukazom na § 802 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Následne namietal aj porušenie prevenčnej povinnosti menovanej spoločnosti v zmysle § 809 Občianskeho zákonníka a s poukazom na mieru zavinenia poškodeného žiadal o zníženie poistného plnenia až do výšky 100 % a navrhol, aby súd žalobu zamietol v celom rozsahu.

10. Vykonaným dokazovaním, najmä vyjadrením strán, výpoveďou svedkov a predloženými listinnými dôkazmi mal súd preukázané, že spoločnosť DREVINA-DREVONA, spol. s r.o. neporušila povinnosti uvedené v ust. § 802 Občianskeho zákonníka. Podľa vyjadrenia účastníkov poistnej zmluvy v dotazníku vyplnenom a predloženom sprostredkovateľom poistenia nebola otázka vzťahujúca sa na kolaudáciu predmetnej stavby. Svedok p. R.r, ktorý za poisťovňu predkladal ponuku a pripravoval zmluvu uviedol, že pri uzavretí poistnej zmluvy sa neskúma kolaudačné rozhodnutie a pred uzavretím zmluvy nebola spoločnosti DREVINA-DREVONA, spol. s r.o. položená otázka ohľadom existencie alebo neexistencie kolaudačného rozhodnutia. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že spoločnosť DREVINA-DREVONA, spol. s r.o. neporušila povinnosť pravdivo a úplne odpovedať na všetky písomné otázky poisťiteľa. Súd neuveril tvrdeniam svedka p. Zummera týkajúcim sa okolností, za akých mu mala byť oznámená skutočnosť o vydaní kolaudačného rozhodnutia tesne pred uzavretím poistnej zmluvy a o tom, že nebol pred uzavretím zmluvy oboznámený s tým, že stavba nie je skolaudovaná. Neuveril mu jednak preto, lebo je stále zamestnancom žalovaného a tiež preto, lebo v prílohe č. 1 poistnej zmluvy je v časti poznámka uvedený znalecký posudok č. 051/2005. Z uvedeného vyplýva, že predmetný znalecký posudok bol žalovanému doručený pred uzavretím zmluvy a žalovaný mal možnosť z neho zistiť, že stavba nie je skolaudovaná. V prípade, že mal pochybnosti o tom v akom stave je kolaudácia stavby,

mohol položiť spoločnosti DREVINA-DREVONA, spol. s r.o. doplňujúce otázky potrebné k zisteniu skutočností nevyhnutných pre uzavretie poisťnej zmluvy. Čo však neurobil a podľa vlastného vyjadrenia ani nepovažoval za potrebné, nakoľko sa malo jednať o bežné poistenie. To, že znalecký posudok bol žalovanému doručený pred uzavretím poisťnej zmluvy a mal vedomosť o neexistencii kolaudačného rozhodnutia nepriamo preukazujú aj odpovede niektorých oslovených poisťovní, z ktorých vyplýva, že bez skolaudovania stavby neuzavrú poisťnú zmluvu so spoločnosťou DREVINA-DREVONA, spol. s r.o.

11. Vyššie uvedené skutočnosti podľa konajúceho súdu neboli spochybnené a rozporované ani Najvyšším súdom SR. Vzhľadom na jeho právny názor, podľa ktorého vykonávanie prevádzkovej činnosti (užívanie stavby) v rozpore s právnymi predpismi týkajúcimi sa zabezpečenia ochrany života a zdravia osôb, životného prostredia, bezpečnosti práce a technických zariadení je porušením prevenčnej povinnosti v zmysle ust. § 415 a § 809 Občianskeho zákonníka, súd v ďalšom skúmal len predpoklady zodpovednosti žalobcu za škodu, t. j.: A) nedodržanie prevenčnej povinnosti, B) vznik škody, C) príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a nedodržaním prevenčnej povinnosti a D) zavinenie žalobcu.

12. Podľa právneho názoru Najvyššieho súdu SR vykonávanie prevádzkovej činnosti (užívanie stavby) v rozpore s právnymi predpismi týkajúcimi sa zabezpečenia ochrany života a zdravia osôb, životného prostredia, bezpečnosti práce a technických zariadení je porušením prevenčnej povinnosti. To znamená, že právny predchodca žalobcu spoločnosť DREVINA-DREVONA, spol. s r.o. nedodrжала prevenčnú povinnosť. Nie je sporá ani skutočnosť, že došlo k vzniku škody na majetku právneho predchodcu žalobcu.

13. Úlohou súdu bolo skúmať existenciu príčinnej súvislosti medzi vznikom škody a nedodržaním prevenčnej povinnosti zo strany spoločnosti DREVINA-DREVONA, spol. s r.o. Otázka príčinnej súvislosti nie je otázkou právnou, ide o skutkovú otázku, ktorá môže byť riešená len v konkrétnych súvislostiach. Výriešenie tejto otázky preto nemožno uložiť znalcovi. Príčinná súvislosť medzi vznikom škody a nedodržaním prevenčnej povinnosti musí byť priama a bezprostredná. Relevantnou príčinou škody je tá skutočnosť, ktorá je nielen jej podmienkou, ale ktorá zároveň má podľa obvyklého behu vecí aj podľa obecnej skúsenosti spravidla za následok spôsobenie tejto škody.

14. Súd prvej inštancie poukázal na uznesenie Úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ Prešov, ČVS: ORP-274/1-OVK-PO-2007 zo dňa 22.06.2007 a znalecký posudok Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ č. PPZ-1422KEU-KE-EXP-2007, z ktorých zistil, že ku škode na poistených nehnuteľnostiach došlo bez pričinenia spoločnosti DREVINA-DREVONA, spol. s r.o.. Bol ním vylúčený úmysel poistníka, poisteného alebo inej osoby a nebolo zistené ani preukázané porušenie žiadnych povinností zo strany poisteného v súvislosti s vznikom poisťnej udalosti. Pokiaľ by spoločnosť DREVINA-DREVONA, spol. s r.o. porušila nejaké povinnosti, nedošlo by k zastaveniu trestného stíhania zo strany polície vo veci prečinu všeobecného ohrozenia. Preto mal okresný súd za to, že bezprostrednou a priamou príčinou vzniku požiaru (poisťnej udalosti) nebolo vykonávanie prevádzkovej činnosti v neskolaudovanej budove právneho predchodcu žalobcu. Ak by aj bola budova skolaudovaná, nebolo by vylúčené, že by mohlo dôjsť k požiaru. Navyše právny predchodca žalobcu podľa predložených dôkazov splnil všetky povinnosti vo vzťahu k zabezpečeniu požiarnej ochrany objektu. Príčinou vzniku predmetného požiaru bola technická porucha v elektrickej časti motora pohonu odsávacieho zariadenia, teda technická porucha vzduchotechniky.

15. Okresný súd vo vzťahu k znaleckému posudku prof. L. G. C., A., č. 11/2016 zo dňa 10.12.2016 uviedol, že bol vyhotovený desať rokov po poisťnej udalosti a vychádza len zo skutočností a zistení, ktoré už boli a sú súdu známe (najmä Znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru č. p.: PPZ-1422KEU-KE-EXP-2007). Odpoveď znalca na prvú otázku (Vzhľadom na závery Znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru č. p.: PPZ-1422KEU-KE-EXP-2007, je možné potvrdiť skutočnosť, že príčinou vzniku požiaru (poisťnej udalosti) bola okolnosť majúca pôvod vo vykonávaní prevádzkovej činnosti v neskolaudovanej budove?) nekorešponduje ale so závermi Znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru. Odpoveď znalca na druhú otázku (Aký percentuálny podiel na vzniku požiaru (poisťnej udalosti)

mala skutočnosť, že prevádzka /výrobná činnosť/ bola vykonávaná v neskolaudovanej budove?) je nepodložená a nie je v súlade so skutočnosťami uvedenými v Znaleckom posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru a v uznesení Úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ Prešov. Čo sa týka tretej otázky (Aký je význam a účel kolaudačného rozhodnutia z technického hľadiska vo vzťahu k povoleniu prevádzkovej činnosti?) táto nemôže byť predmetom znaleckého dokazovania, lebo odpoveď na ňu priamo vyplýva z ust. § 76 a nasl. zák. č. 50/1976 Zb. v platnom znení. Odpoveď znalca na štvrtú otázku (Došlo by vydaním kolaudačného rozhodnutia pred začatím samotnej prevádzky k zabráneniu požiaru?) je len špekulatívna, nakoľko požiar môže vzniknúť aj v budove, ktorá je skolaudovaná, pri dodržaní všetkých právnych a iných predpisov spojených s jej užívaním.

16. S poukazom na vyššie uvedené okresný súd dospel k záveru, že požiar výrobnej haly spoločnosti DREVINA-DREVONA, spol. s r.o. je poisťnou udalosťou v zmysle citovaných zákonných ustanovení ako aj ustanovení všeobecných poisťných podmienok. Žalovaný je teda povinný poskytnúť poisťné plnenie, nakoľko neboli splnené podmienky na odmietnutie plnenia v celom rozsahu. Znaleckým posudkom Ing. M. č. 8/2007 zo dňa 22.05.2007 bola stanovená výška škody na poistených nehnuteľnostiach na 60.293.000,00 Sk, t. j. 2.001.360,95 eur, ktorá nebola medzi stranami sporná.

17. Na odvolanie žalovaného, Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací, napadnutým rozsudkom zo dňa 25.10.2017, č. k. 4CoKR/23/2017-1175, rozsudok súdu prvej inštancie v 1., 2. a 5. výroku potvrdil. Rozsudok súdu prvej inštancie v štvrtom výroku zmenil tak, že žalovaného zaviazal zaplatiť súdny poplatok za návrh vo výške 31.530,00 eur na účet Okresného súdu Košice I do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Posledným výrokom žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho i dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

18. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia odvolací súd uviedol, že sa stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie na doplnenie správnosti napadnutého rozhodnutia a k odvolaniu žalovaného odvolací súd uviedol nasledovné.

19. Základným predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka sú porušenie právnej povinnosti, existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou.

20. Z vykonaného dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že bezprostrednou príčinou vzniku požiaru na poistených nehnuteľnostiach podľa znaleckého posudku BPZ-1422KEU-KE-EXP-2007 zo dňa 17.05.2007 bola technická závada a to vznietenie sa plynu dreveného prachu vo vnútri vzduchotechniky pri lokálnom prehriatí kovového povrchu niektorej časti vzduchotechniky trením pohyblivých častí, alebo iskrením od cudzieho telesa zapadnutého medzi pohyblivé časti vzduchotechniky, prípadne prehriatím samotného hnacieho motora, napr. vplyvom neprimerane zvýšeného prechodového odporu.

21. V prejednávacom prípade podľa záverov odvolacieho súdu neexistuje žiadny relevantný dôkaz o prípadne inej príčine požiaru a nie je ním ani znalecký posudok prof. L. G. C., PhD. č. 11/2016 zo dňa 10.12.2016. Tento dôkaz vykonaný znaleckým dokazovaním podľa § 208 C. s. p. je podľa hodnotenia odvolacieho súdu v zmysle § 191 C. s. p. všeobecným, neurčitým, pretože sa nezaobera výlučne technickými príčinami požiaru. Z tohto hľadiska ani nerozporuje závery Kriminalistického expertízneho ústavu PZ.

22. Podľa odvolacieho súdu je nesporné, že v čase vzniku požiaru stavba - výrobná hala spoločnosti DREVINA-DREVONA spol. s r.o. vymedzená ust. § 43 Staveného zákona nebola skolaudovaná tak ako to vyžadovalo ust. § 76 uvedeného zákona a teda nebolo dané ani povolenie užívať stavbu.

23. Odvolací súd v súlade s právnym záverom dovolacieho súdu v odvolacom konaní hodnotil otázku príčinnej súvislosti medzi porušením právnej povinnosti a škodou a v tejto časti dospel k zhodným právnym záverom ako súd prvej inštancie.

24. Z rozsiahleho dokazovania odvolací súd dospel k jednoznačnému záveru, že škoda v dôsledku vzniku požiaru počas prevádzkovania nevznikla tým, že výrobná hala nebola skolaudovaná vzhľadom na to, že samotný požiar nevznikol na základe nedostatočných technických vlastností výrobnej haly. V priebehu konania neboli žalovaným produkované žiadne relevantné dôkazy o opaku, prípadne o technickej možnosti vplyvu neskolaudovanej stavby na vznik požiaru. O správnosti tohto záveru svedčí fakt, že k požiaru v dôsledku technických príčin výrobného stroja mohlo dôjsť kedykoľvek počas prevádzky aj v prípadoch skolaudovanej stavby.

25. Odvolací súd zdôraznil, že neušlo jeho pozornosti, že v čase uzatvárania poisťnej zmluvy dňa 31.07.2016 sa predmetná stavba užívala a prevádzkovala, o čom svedčia listinné dôkazy a to list spoločnosti DREVINA-DREVONA spol. s r.o. zo dňa 17.03.2006 adresovaný Obecnému úradu Ličartovce, v ktorom okrem iného požiadalo o nepozastavenie prevádzky a následne aj rozhodnutie Obce Ličartovce č. 583/2006 zo dňa 25.09.2006.

26. Podľa záveru odvolacieho súdu žalobca, ktorý uzatváral zmluvu o poistení musel vedieť pri minimálnej profesnej ostražitosti, že stavba nie je skolaudovaná a na stavbe sa pracuje a stavba sa prevádzkuje. Tieto okolnosti boli jednoducho zistiteľné vyžiadáním si stavebného povolenia a obhliadkou objektu. Postačovalo, aby si žalobca a to aj prostredníctvom sprostredkovateľskej organizácie plnil svoje elementárne povinnosti pri uzatváraní poisťnej zmluvy a postupoval so základnou obozretnosťou vzhľadom na charakter poisťných zmlúv. Je pritom vecou poisťiteľa (žalovaného) aké opatrenia v rámci jeho podnikateľskej činnosti si zabezpečil, aby čo v najvyššej miere zabránil riziku vzniku poisťnej udalosti.

27. V tejto súvislosti odvolací súd poukázal na to, že žalovaný poisťoval objekty neskolaudované a v prevádzke bez akejkoľvek snahy zisťovania rizika takéhoto poistenia. Je všeobecne známou skutočnosťou, že poisťitelia v prípadoch poistenia nehnuteľného majetku skôr než pristúpia k uzavretiu poisťnej zmluvy podľa § 788 a nasl. Občianskeho zákonníka, okrem iného zisťujú najmä rizikovosť poistenia a v niektorých prípadoch nepristúpia k poisťnej zmluve vzhľadom na vysoké riziko vzniku poisťnej udalosti na nehnuteľnostiach v dôsledku pôsobenia prírodných síl, technických podmienok a pod. Uvedené hodnotenie je potvrdené aj ponukou spoločnosti UNION poisťovňa, ktorá odmietla poistiť budovu bez kolaudácie a odporučila ju poistiť stavebno-montážnym poistením.

28. Vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti pri uzatváraní poisťnej zmluvy obrana žalovaného v tom, že nemal vedomosti o tom, že stavba nie je skolaudovaná je podľa odvolacieho súdu právne irelevantná. V súlade s právnym názorom dovolacieho súdu a vzhľadom na skutkové okolnosti aj odvolací súd konštatoval, že vykonávanie prevádzkovej činnosti v rozpore s právnymi predpismi v neskolaudovanej stavbe je porušením tzv. prevenčnej povinnosti a to z hľadiska generálnej prevencie vyjadrenej v ustanovení § 415 Občianskeho zákonníka.

29. Odvolací súd preto hodnotil otázku nedodržania prevenčnej povinnosti zo strany žalobcu vyplývajúcej z užívania stavby bez kolaudačného rozhodnutia príslušného stavebného úradu. Z hľadiska hodnotenia zavedenia na strane spoločnosti DREVINA-DREVONA spol. s r.o. prichádza do úvahy len zavinenie z nebanlivosti spočívajúce v užívaní neskolaudovanej stavby, pretože nebola daná bezprostredná príčinná súvislosť medzi týmto konaním, t. j. užívaním neskolaudovanej stavby a vznikom škody.

30. Odvolací súd zhodnotil intenzitu porušenia prevenčnej povinnosti zo strany žalobcu spoločnosti DREVINA-DREVONA spol. s r.o., ktorá bola značne znížená benevolentným správaním sa žalovaného (bez ohľadu na prostredníctvo pri uzatváraní poisťnej zmluvy).

31. Za týchto okolností považoval odvolací súd za správne intenzitu daného porušenia prevenčnej povinnosti vo vzájomnej súvislosti so správaním sa žalovaného pri uzatváraní poisťnej zmluvy, ak vyhodnotil súd prvej inštancie podľa § 809 ods. 2 Občianskeho zákonníka znížil plnenie z poisťnej

zmluvy o 5 %. Odvolací súd k odvolaniu žalovaného dodáva, že v tomto smere vzhľadom na skutkové okolnosti nezistil dôvody pre prípadné rozsiahlejšie zníženie plnenia, ako to navrhol žalovaný.

32. Odvolací súd aj po vykonaní dokazovania po rozhodnutí Najvyššieho súdu SR zotrváva na stanovisku, že je nesporné, že poisťná zmluva medzi jej účastníkmi vychádza z obchodných záväzkových vzťahov upravených v ustanovení § 261 ods. 1, 6 Obchodného zákonníka a preto sa pre tento prípad aplikovala právna úprava zmluvného typu upravená len v Občianskom zákonníku a to konkrétne v ustanovení § 788 a nasl. Reálne však ide o obchodný vzťah a preto sa naň vzťahuje aplikácia Obchodného zákonníka.

33. Z vykonaného dokazovania je podľa odvolacieho súdu možné zistiť, že podstatou sporu medzi stranami sporu je aj to, či žalobca pri uzatváraní poisťnej zmluvy odpovedal pravdivo a úplne na všetky písomné otázky poisťiteľa týkajúce sa dojednávaneho poistenia a to otázky, či poisťované objekty sú skolaudované, alebo nie.

34. Aj podľa záveru odvolacieho súdu obrana žalovaného spočíva v tom, že mal žalobca zatajiť pri uzatváraní poisťnej zmluvy, že predmet poistenia nie je skolaudovaný, je právne irelevantný. A to podľa § 793 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktoré ustanovenie dáva tzv. predzmluvnú aktivitu jednoznačne na poisťovateľa. Táto skutočnosť vyplýva z výkladu ustanovenia § 2 ods. 1 Obchodného zákonníka, týkajúceho sa najmä výkladu prejavu „podnikanie na vlastnú zodpovednosť“. Vlastná zodpovednosť pri podnikateľskej činnosti je úzko spojená s podnikateľským rizikom. Miera podnikateľského rizika vo všeobecnosti závisí od kvality zložiek podnikania a to v takom prípade od nehmotných zložiek podnikania a osobnej zložky podnikania.

35. V prejednávanom prípade je taktiež podľa odvolacieho súdu nesporné, že v písomnom dotazníku predloženým žalobcovi sa nenachádza konkrétna otázka, ohľadom kolaudácie stavieb a v tom konaní nebol predkladaný žiaden dôkaz o tom, že by žalobca nepravdivo odpovedal na otázky žalovaného, týkajúce sa dojednávania poistenia. Odvolací súd konštatuje, že žalovaný neunesol dôkazné bremeno, k dôkazom ktorým chcel preukázať pre neho výhodný postup podľa § 802 Občianskeho zákonníka.

36. Ustanovenie § 793 ods. 1 Občianskeho zákonníka podľa odvolacieho súdu neustanovuje žiadny taxatívny výpočet otázok súvisiacich s dojednávanej poistením. V nadväznosti na vyššie uvedené z výkladu ustanovenia § 2 ods. 1 Obchodného zákonníka je podľa záveru odvolacieho súdu vecou profesionality žalovaného ako poisťovateľa, ako si zistí pri takomto objeme poistenia všetky relevantné údaje. Žiadny konkrétny právny podpis nezakazuje poisťovať neskolaudované stavby, ba práve naopak, je všeobecne známa skutočnosť, že sa bežne poisťujú rôzne neskolaudované stavby. Otázka poisťiť alebo nepoisťiť a prípadne za akých podmienok je v podstate na poisťovateľovi, a za tým účelom mu je daná právna úprava v spomínanom ustanovení § 793 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ žalovaný kládol žalobcovi písomné otázky týkajúce sa dojednávaneho poistenia, zrejme na ním vyhotovených univerzálnych tlačivách, ktoré neobsahovali otázku kolaudácie, táto skutočnosť nemá za následok aplikáciu ustanovenia § 802 ods. 2 Občianskeho zákonníka a záver, že žalobca mal udávať nasledovné nepravdivé a neúplné odpovede. Nie je vylúčené, že pokiaľ žalovaný v dotazníku nepoložil otázku kolaudácie, nepovažoval ju za podstatnú.

37. Podľa záveru odvolacieho súdu nebola potrebná žiadna vlastná iniciatíva budúceho poistenca (žalobcu) oznamovať to, že nemá skolaudované stavby, pretože takáto iniciatíva zásadne spočíva na poisťovateľovi. Z tohto hľadiska právny názor, že pokiaľ žalobca takúto iniciatívu nemal a preto vedome a úmyselne zamlčal dôležitú skutočnosť, je právne nepodložený.

38. Odvolací súd ďalej uviedol, že pokiaľ odvolateľ namietal porušenie ustanovenia § 799 ods. 1 Občianskeho zákonníka, aj táto námietka je neopodstatnená, pretože takéto porušenie sa môže vzťahovať len na okolnosti, ktoré nastali po uzavretí poisťnej zmluvy, k čomu však zo strany žalobcu nedošlo.

39. K námietke žalovaného v jeho odvolaní týkajúcej sa otázky aktívnej legitímácie žalobcu odvolací súd

poukázal na to, že obsahovo sú totožné s námietkami prednášanými v priebehu konania na jednotlivých pojednávaníach, s ktorými sa súd prvej inštancie náležite vysporiadal. Odvolací súd pri rozhodovaní o tejto časti odvolania odvolateľa vychádzal z ustanovenia § 192 C. s. p., podľa ktorého skutočnosť, pre ktorú je v zákone ustanovená domnienka pripúšťajúca dôkaz opaku má súd za preukázanú, ak v konaní nevyšiel najavo opak. Vyššie citované zákonné ustanovenie sa týka tzv. vyvrátiteľných právnych domniek ustanovených v podpisoch hmotného práva. V prejednávanom prípade došlo k postúpeniu pohľadávky medzi spoločnosťou CORDELIA INVEST LTD. ako postupcom a spoločnosťou NETCORE MANAGEMENT LTD. ako postupníkom na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 21.06.2013 a to právnym postupcom podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, t. j. podľa predpisov hmotného práva.

40. Žalovanému v priebehu rozsiahleho dokazovania, ako na to správne podľa odvolacieho súdu poukázal súd prvej inštancie, sa túto domnienku a zákonnosti postúpenia pohľadávky nepodarilo vyvrátiť a to pre absenciu jednoznačných dôkazov, teda žalovaný neunesol dôkazné bremeno na preukázanie opaku.

41. Časť dôvodov odvolania žalovaného týkajúce sa výroku o úhrade súdneho poplatku bolo podľa hodnotenia odvolacieho súdu dôvodné. Žalobca pri podávaní žalobného návrhu bol ako poplatník oslobodený od platenia súdneho poplatku a preto súd prvej inštancie pri rozhodovaní podľa § 2 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch č. 71/1992 Zb. v aktuálnom znení mal zaplatiť podľa výsledku konania pomernú časť súdneho poplatku. Vzhľadom na vyššie uvedené žalovaný bol v tomto spore neúspešný v rozsahu 95 % a preto z maximálnej možnej sumy súdneho poplatku, ktorá je stanovená vo výške 33.193,50 eur mal povinnosť zaplatiť z tejto sumy len 95 %, čo činí sumu 31.530,00 eur. Tento nedostatok napadol odvolací súd postupom podľa § 388 C. s. p. a zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku o povinnosti zaplatiť súdny poplatok tak ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku odvolacieho súdu.

42. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C. s. p.

43. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie, ktoré odôvodnil tým, že napadnuté rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci, keďže rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p.).

44. Dovolateľ uviedol, že za nesprávne považuje nasledujúce právne posúdenie realizované zo strany odvolacieho súdu v napadnutom rozsudku, týkajúce sa:

- nesprávnej a nedôslednej aplikácie právneho predpisu (ustanovenia § 809 Občianskeho zákonníka) na zistený skutkový stav a tým súvisiacej otázky priamej príčinnej súvislosti medzi vznikom škody (poistnou udalosťou) a vedomým porušením prevenčnej povinnosti žalobcu na jednej strane a s otázkou krátenia poistného plnenia v zmysle ustanovenia § 809 Občianskeho zákonníka na strane druhej, ako aj
- otázky preukazovania aktívnej vecnej legitímácie žalobcu vo vzťahu k ustanoveniu § 192 C. s. p.

45. Žalovaný opätovne dal do pozornosti názor generálneho prokurátora uvedený v mimoriadnom dovolaní, na základe ktorého bol vydaný judikát dovolacieho súdu, podľa ktorého „Rozhodnutia súdov spočívajú v nesprávnom právnom posúdení veci, pretože konajúce súdy nesprávne interpretovali ustanovenie § 809 Občianskeho zákonníka a následkom jeho nesprávnej interpretácie ho na zistený skutkový stav neaplikovali, hoci ho správne aplikovať mali.“ V tejto súvislosti dovolateľ poukázal na § 809 Občianskeho zákonníka, § 76 ods. 1 a § 82 ods. 5 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov.

46. V rámci realizovaného dokazovania vo vedenom súdnom konaní bol zistený správny skutkový záver, že od uzavretia predmetnej poistnej zmluvy až do času, kedy nastala poistná udalosť, stavby, v ktorých bola umiestnená výrobná prevádzka právneho predchodcu žalobcu neboli skolaudované. Odvolací súd v

napadnutom rozsudku síce podľa dovolateľa na jednej strane pripúšťa, že vzhľadom na skutkové okolnosti je vykonávanie prevádzkovej činnosti v rozpore s právnymi predpismi v neskolaudovanej stavbe, porušením tzv. prevenčnej povinnosti, avšak podľa jeho právneho posúdenia sa jedná zjavne výlučne len o generálnu prevenciu vyjadrenú v ustanovení § 415 Občianskeho zákonníka bez jej legislatívnej nadstavby konštituovanej v ustanovení § 809 Občianskeho zákonníka. Uvedený záver potvrdzuje aj právna argumentácia odvolacieho súdu spočívajúca v hodnotení zavinenia na strane spoločnosti DREVINA-DREVONA spol. s r.o. len v úvahách zavinenia z nedbanlivosti, keďže podľa odvolacieho súdu nebola daná bezprostredná príčinná súvislosť medzi týmto konaním, t. j. užívaním neskolaudovanej stavby a vznikom škody. Odmietnutie skutočnej aplikácie ustanovenia § 809 Občianskeho zákonníka zo strany odvolacieho súdu na zistený skutkový stav podľa názoru dovolateľa potvrdzuje aj zjavne bezdôvodné (a bez relevantného legislatívneho odkazu) znižovanie intenzity porušenia prevenčnej povinnosti zo strany právneho predchodcu žalobcu cez prizmu údajne benevolentného správania sa žalovaného.

47. Vychádzajúc z uvedeného je podľa dovolateľa evidentné, že ako odvolací súd v napadnutom rozsudku, tak aj prvoinštančný súd dospeli k nesprávnemu právnemu názoru, že užívanie neskolaudovanej stavby v rozpore so zákonom nemožno za žiadnych okolností považovať za porušenie prevenčnej povinnosti zo strany poisteného (právneho predchodcu žalobcu) v zmysle ustanovenia § 809 Občianskeho zákonníka, ktorého dôsledkom by bolo zníženie poistného plnenia.

48. Nesprávne je podľa názoru dovolateľa aj právne posúdenie zavinenia žalobcu za porušenie prevenčnej povinnosti (dôsledne diferencujúc posudzovanie zavinenia vo vzťahu k vzniku poistnej udalosti) zo strany odvolacieho súdu. Vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu je nepochybné, že zo strany právneho predchodcu žalobcu sa jednalo minimálne o úmysel nepriamy. Právna argumentácia odvolacieho súdu o vylúčení úmyslu právneho predchodcu žalobcu a vylúčení porušenia akejkolvek povinností zo strany poisteného v súvislosti s vznikom poistnej udalosti je z uvádzaných dôvodov podľa dovolateľa zjavne nesprávna. Preto vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu vo vedenom súdnom konaní je nesporné, že poistený si vedome nesplnil svoju zákonnú povinnosť, čím hrubo porušil povinnosti stanovené zákonom (prevenčná povinnosť), a teda zámerne konal v rozpore s ustanovením 809 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ako aj s ustanoveniami stavebného zákona.

49. Dovolateľ poukázal na to, že odvolací súd správne vychádza pri zisťovaní príčin vzniku požiaru zo Znaleckého posudku Kriministického a expertízneho ústavu Policajného zboru č. p.: PPZ-1422KEU-KE-EXP-2007 vypracovaného ku dňu 17.05.2007, ako aj Znaleckého posudku znalca prof. Ing. Karola Honnera, PhD., č. 11/2016, vypracovaného ku dňu 10.12.2016. Z oboch znaleckých posudkov vyplýva, že príčinou vzniku požiaru (poistnej udalosti) bola skutočnosť, ktorá mala pôvod vo vykonávaní prevádzkovej činnosti v neskolaudovanej budove. Zároveň dovolateľ upriamil pozornosť na skutočnosť, že v čase vzniku poistnej udalosti sa užívanie stavby bez právoplatného kolaudačného rozhodnutia u právnickej osoby alebo fyzickej osoby - podnikateľa v zmysle ustanovení stavebného zákona klasifikovalo ako správny delikt. V rozpore z takto zisteným správnym skutkovým stavom vyvodil odvolací súd podľa žalovaného nesprávny právny záver, že škoda v dôsledku vzniku požiaru počas prevádzkovania nevznikla tým, že výrobná hala nebola skolaudovaná vzhľadom na to, že samotný požiar nevznikol na základe nedostatočných technických vlastností výrobného stroja. Podľa právneho názoru odvolacieho súdu má o správnosti uvedeného konštatovania svedčiť fakt, že k požiaru v dôsledku technických príčin výrobného stroja mohlo dôjsť kedykoľvek počas prevádzky aj v prípadoch skolaudovanej stavby. Takýto právny záver produkovaný odvolacím súdom považuje dovolateľ za zjavne nesprávny. Aj podľa neho je síce pravdou, že k požiaru v dôsledku technických príčin výrobného stroja môže dôjsť počas prevádzky aj v prípadoch skolaudovanej stavby, avšak ak by v neskolaudovanej budove nebola (v priamom rozpore so zákonom) vykonávaná prevádzková činnosť, zjavne by nedošlo ani k požiaru v dôsledku technických príčin neprevádzkovaného výrobného stroja. Nesprávnosť právnych záverov odvolacieho súdu napokon podľa dovolateľa podčiarkuje aj ich rozporupnosť, kedy súdy na jednej strane právne argumentujú, že údajne neexistuje bezprostredná príčinná súvislosť medzi porušením povinností zo strany právneho predchodcu žalobcu a vznikom škody, avšak následne pristúpili k zníženiu poistného plnenia.

50. V tejto súvislosti dovolateľ poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave (sp. zn. 4Cob/95/2007 a 1Cob/143/2007) a rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1ObdoV/6/2014, z ktorých záverov vyplýva, že ak v došlo k zanedbaniu prevenčných povinností na zamedzenie vzniku škody je krátenie o 50 % alebo 90 % (pri požiari) dôvodné a primerané. Žalovaný má preto za to, že právne posúdenie krátenia poistného plnenia vo výške 5 % zo strany odvolacieho ako aj prvoinštančného súdu je neprímerané a nesprávne.

51. Podľa dovolateľa došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci došlo aj v prípade riešenia otázka aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Zmluva o postúpení pohľadávky uzavretá medzi spoločnosťou CORDELIA INVEST Ltd. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom zo dňa 21.06.2013 je podľa žalovaného absolútne neplatná vzhľadom na skutočnosť, že minimálne podpis pani O. Z. (cyperská štátna občianka) bol zjavne sfaľovaný. Pochybnosti vyvolávajú okolnosti, že tak pani O. Z., podpísaná v mene žalobcu, ako aj pán W. A. D. (príslušník Juhoafrickej republiky), ktorý podpisoval zmluvu o postúpení pohľadávky za spoločnosť CORDELIA INVEST Ltd., sa podpisovali odlišne, ak ich podpis bol overovaný u notára a rozdielne v situácii, keď ich podpis overovaný nebol. Navyše ide o cudzích štátnych príslušníkov, ktorí s najväčšou pravdepodobnosťou neovládajú slovenský jazyk, čo v spojení s ich podpisovaním niektorých dokumentov výlučne v slovenskom jazyku vyvoláva závažné pochybnosti o tom, či vedeli, čo podpisujú.

52. Zároveň z dokumentov predložených zo strany žalobcu jednoznačne vyplýva, že zmluva o postúpení pohľadávky bola vyššie uvedenými osobami podpísaná dňa 21.06.2013 v Londýne, avšak v ten istý boli signované aj oznámenia o postúpení pohľadávky ako aj oznámenie čísla účtu, a to v Bratislave a následne osobne doručené taktiež v Bratislave.

53. Žalovaný na preukázanie tvrdených skutočností predložil Odborné vyjadrenie znalca pre odbor písmoznalectvo, odvetvie ručné písmo Mgr. O. G. č. 42/2015 zo dňa 11.12.2015, Odborné stanovisko znalca z odboru kriminalistika, odvetvie grafická diagnostika Ing. V. M. č. 3/2015 zo dňa 12.11.2015, ako aj Odborné vyjadrenie znalca z odboru písmoznalectvo, odvetvie ručné písmo O. O. R. č. 21/2015 zo dňa 07.11.2015. Znalci nesporne deklarovali pochybnosti a uviedli, že na to, aby vedeli zaujať závažné stanovisko, potrebujú originály listín, ktoré doposiaľ zo strany žalobcu predložené neboli, pričom ak by za žalobcu, alebo právneho predchodcu žalobcu podpisovala neoprávnená osoba, išlo by o absolútnu neplatnosť právneho úkonu. Dovolateľ v danej súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 32Cdo/4511/2009, podľa ktorého je potrebné posudzovať tiež skutočnosti, že v mene postupcu urobil dlžníkovi oznámenie o postúpení pohľadávky niekto, kto na to nebol oprávnený. Taktiež podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 20Cdo/1914/2003, podľa ktorého oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky nie je spôsobilé preukázať prechod práva z vykonávaného rozhodnutia na postupníka ani v prípade, že je opatrené overeným podpisom postupcu.

54. Naproti tomu prvoinštančný ako aj odvolací súd v napádanom rozsudku pochybnosti o pravosti podpisov vyššie menovaných osôb bez náležitého odôvodnenia odignorovali, nevykonali navrhované dokazovanie a v otázke aktívnej legitímácie žalobcu vychádzali najmä z oznámenia o postúpení pohľadávky, pričom v otázke (ne)platnosti Zmluvy o postúpení pohľadávky ako postačujúce považovali dodatočné vyhlásenia, ktorými potvrdili podpísanie sporných listín v predmetnom konaní.

55. Odvolací súd k námietke žalovaného ohľadom aktívnej legitímácie žalobcu uzavrel, že sa mu v priebehu rozsiahleho dokazovania, domnienku zákonnosti a postúpenia pohľadávky nepodarilo vyvrátiť a to pre absenciu jednoznačných dôkazov, teda žalovaný neunesol dôkazné bremeno. Takéto právne posúdenie považuje žalovaný za zjavne nesprávne a v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou dovolacích súdov s tým, že žalovaný nebol objektívne spôsobilý preukázať pri vyvrátiteľnej domnienke zákonnosti postúpenie pohľadávky opak, keďže nedisponoval s originálmi listín. Dovolateľ dodal, že napriek ním prezentovaným pochybnostiam podporených odbornými vyjadreniami písomoznalcov, si konajúce súdy predložiť originály nedali.

56. Na základe uvedeného dovolateľ navrhuje napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

57. Žalobca vo svojom vyjadrení k podanému dovolaniu uviedol, že uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2MOBdo/4/2013 odklon od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu nepredstavuje, nakoľko v tomto prípade ide iba o kasačné rozhodnutie, t. j. rozhodnutie v tej istej veci, ktoré nemá judikatórny presah.

58. Vo vzťahu k odklonu odvolacieho súdu od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu pri posúdení oznámenia o postúpení pohľadávky, žalobca dodal, že žalovaný uvádza rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR, pričom ustálená rozhodovacia prax odvolacieho súdu zahŕňa len rozhodnutia Najvyššieho súdu SR.

59. Preto žalobca navrhuje, aby dovolací súd dovolanie žalovaného odmietol podľa § 447 písm. f/ C. s. p., prípadne zamietol a priznal mu nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

60. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas žalovaný, v neprospech ktorého bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpený podľa § 429 ods. 2 písm. a/ C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

61. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je nepochybne tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v občianskoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011).

62. Podľa ustanovenia § 419 C. s. p., proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Z citovaného ustanovenia *expressis verbis* vyplýva, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, tak takéto rozhodnutie nemožno úspešne napadnúť dovolaním. Prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú taxatívne vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C. s. p. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže dovolacie konanie uskutočniť, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

63. Podľa § 420 C. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

64. Podľa § 421 ods. 1 C. s. p. dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa dovolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola riešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

65. Podľa § 431 ods. 1 C. s. p., dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom

spočíva táto vada (ods. 2).

66. Podľa § 432 ods. 1 C. s. p., dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (ods. 2).

67. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 C. s. p.). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 C. s. p.). Procesnou povinnosťou dovolateľa je vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 C. s. p. alebo § 421 C. s. p. v spojení s § 431 ods. 1 C. s. p. a § 432 ods. 1 C. s. p.). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

68. Dovolací súd si je vedomý, že by bolo v rozpore s princípmi spravodlivého procesu, pokiaľ by pri posudzovaní náležitostí dovolania uplatňoval prílišný formalizmus najmä za situácie, kedy strana bez uvedenia konkrétneho ustanovenia Civilného sporového poriadku, vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania dostatočným obsahovým vyjadrením dovolacích dôvodov spočívajúcich v procesnej vade zmätočnosti (v danom prípade § 420 písm. f/ C. s. p.). Jedine takto je možné dosiahnuť spravodlivú a účinnú ochranu práv a právom chránených záujmov, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Ustanovenie § 420 písm. f/ C. s. p. totiž zakladá prípustnosť a zároveň dôvodnosť dovolania v tých prípadoch, v ktorých miera porušenia procesných práv strany nadobudla intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zákonnému, ale aj ústavnému procesnoprávnemu rámcu, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavne zaručených procesných práv spojených s uplatnením súdnej ochrany práva (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 06.03.2017, sp. zn. 6Cdo/155/2017). Ide napríklad o právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a na rozhodnutie o riadne uplatnenom nároku spojené so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutia spravodlivosti).

69. Právo strany sporu na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces a práva na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (sp. zn. II. ÚS 383/06).

70. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky, súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu.

71. Funkciou odôvodnenia súdneho rozhodnutia je predovšetkým doložiť správnosť rozhodnutia súdu, pričom odôvodnenie je zároveň aj prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydaní rozhodnutia a nástrojom ochrany pred svojvôľou súdnej moci. Odôvodnenie rozhodnutia by malo stranám sporu umožniť posúdiť, ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné právne predpisy a akými úvahami sa spravoval pri svojom rozhodovaní.

72. Dovolací súd akcentuje, že pojem svojvôle možno interpretovať na prípady, keď všeobecný súd urobí taký výklad použitej právnej normy, ktorý je v extrémnom rozpore s právom na súdnu ochranu a princípom spravodlivosti, alebo ho urobí v inom než zákonom ustanovenom a v právnom myslení konsenzuálne akceptovanom význame či bez bližších nerozpoznateľných kritérií (I. ÚS 533/2016). O svojvôli (arbitrárnosti) pri výklade a aplikácii zákonného predpisu všeobecným súdom by bolo možné uvažovať len v prípade, ak by sa tento natoľko odchyľil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam (III. ÚS 264/05, ZNaU 100/2005).

73. V posudzovanom prípade dovolateľ okrem iného vyvodzuje prípustnosť dovolania nesprávnym postupom súdov v súvislosti s posúdením otázky aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Túto dovoláciu námietku dovolateľ dôvodil tým, že konajúce súdy pri hodnotení aktívnej vecnej legitímácie vychádzali z oznámenia o postúpení pohľadávky, ktoré oznámenie vykonal postupník. Avšak otázku (ne)platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky žiadnym spôsobom nehodnotili a za postačujúce považovali dodatočné vyhlásenia tretích osôb (O. Z. a W. A. D.), ktorí potvrdili podpísanie sporných listín preukazujúcich postúpenie pohľadávky, resp. oznámenie o postúpení pohľadávky. Je zrejmé, že takto vymedzenou dovolacou námietkou je podľa dovolateľa konanie súdov nižších inštancií postihnuté vadným procesným postupom, keďže bez náležitého odôvodnenia odignorovali jeho námietku týkajúcu sa oznámenia o postúpení pohľadávky postupníkom. Dovolateľ navyše dodal, že odkaz odvolacieho súdu na § 192 C. s. p., na základe ktorého sa mu nepodarilo v konaní vyvrátiť zákonnosť aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, resp. postúpenia pohľadávky, je nesprávny.

74. Na to, aby sa niekto stal účastníkom konania, netreba, aby bol účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, o ktorý v konaní ide; stačí, ak podá žalobu (v takom prípade sa stáva žalobcom) alebo aby bola proti nemu podaná žaloba (v takom prípade sa stáva žalovaným). Či však bude žalobca v spore úspešný, závisí od toho, či je účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, keď je jeden účastník subjektom práva a účastník na opačnej procesnej strane subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom konania, sa v občianskom procesnom práve používa pojem „vecná legitímácia“ (rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3Cdo/192/2004, časopis Zo súdnej praxe č. 46/2008).

75. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotnoprávneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide.

76. Dovolací súd ďalej upriamuje pozornosť na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo/210/2001 (judikát č. 66/2003 ZSP), podľa ktorého relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení.

77. Preskúmaním odôvodnenia napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu, dovolací súd zistil, že otázku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu namietať žalovaný pred súdom prvej inštancie, ako aj odvolacím súdom. Žalovaný počas celého konania poukazoval na skutočnosť, že oznámenie o postúpení pohľadávky vykonal postupník a nie postupca. Z tohto dôvodu žiadal posúdiť platnosť zmluvy o postúpení za účelom zistenia, či je žalobca v tomto spore aktívne vecne legitímovaný. Oba súdy nižších inštancií vo svojich rozhodnutiach vychádzali z oznámenia o postúpení pohľadávky. Odvolací súd zároveň na správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, v odôvodnení napadnutého rozhodnutia poukázal na § 192 C. s. p., podľa ktorého skutočnosť, pre ktorú je v zákone ustanovená domnienka pripúšťajúca dôkaz opaku, má súd za preukázanú, ak v konaní nevyšiel najavo opak. Týmto súd prvej inštancie, ako aj odvolací súd uzavreli, že žalovaný nevyvrátil domnienku zákonnosti postúpenia pohľadávky, hoci okresný aj krajský súd vychádzali z fotokópie zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 21.06.2013, o ktorej sa žalovaný dozvedel iba formou oznámenia o postúpení pohľadávky, ktoré oznámenie vykonal postupník (č. l. 647, 648, 669 spisu).

78. Dovolací súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti konštatuje, že súd prvej inštancie, ako ani odvolací súd vo svojich rozhodnutiach, dostatočným spôsobom neodôvodnili, prečo akceptovali oznámenie postupníka o postúpení pohľadávky a nepodrobili skúmaniu existencie a platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorého skúmania sa dovoľával žalovaný. Takýmto nesprávnym procesným postupom išli konajúce súdy v rozpore s ust. § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak

postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený dožadovať sa preukázania zmluvy o postúpení. Rovnako súdy nižších inštancií konali v rozpore so závermi vyplývajúcimi z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo/210/2001 (judikát č. 66/2003 ZSP). Keďže súdy svoj postup náležito a dostatočne neodôvodnili, napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu (ako aj rozhodnutie súdu prvej inštancie) je nepreskúmateľné a javí sa byť navyše arbitrárne, pretože zásadne popiera účel a význam vyššie citovaných ustanovení. Oznámenie o postúpení pohľadávky vykonané postupníkom a nie postupcom, automaticky nezakladá aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu a preto závery obsiahnuté v odôvodnení napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu (ktoré spolu s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie) sú v danom prípade zjavne neodôvodnené a nezlučiteľné s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ako aj článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. V tejto súvislosti dovolací súd poukazuje aj na zjednocujúce stanovisko občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR č. 2/2016 z 3. decembra 2015, z ktorého vyplýva, že nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle ust. § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p., pričom len výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje ani zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa vyššie citovaného ustanovenia. Jedná sa o taký výnimočný prípad, kedy ide o také nedostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré neobsahuje ani len zásadné vysvetlenie dôvodov, podstatných pre rozhodnutie súdu, čo vykazuje znaky až vady „najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém alebo vady zásadnej, hrubej a podstatnej“, prípadne ak sa zrušením napadnutého rozhodnutia má dosiahnuť náprava „justičného omylu“. Vyššie citované zjednocujúce stanovisko Najvyššieho súdu SR je aktuálne aj po 1. júli 2016, kedy nadobudol účinnosť nový Civilný sporový poriadok, pretože zmeny v právnej úprave dovolania a dovolacieho konania, obsiahnuté v novom Civilnom sporovom poriadku, sa nedotkli podstaty a zmyslu tohto stanoviska.

79. Dovolací súd vzhľadom na vyššie uvedené konštatuje, že v prejednávanom spore došlo k porušeniu práv žalovaného na spravodlivý proces podľa § 420 písm. f/ C. s. p. Zistená procesná vada konania zakladá prípustnosť dovolania a je zároveň tiež dôvodom, pre ktorý musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ako aj súdu prvej inštancie zrušiť, pretože rozhodnutia vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou, nemôžu byť považované za správne. Vzhľadom na zistené procesné pochybenie konajúcich súdov, sa dovolací súd nezaoberal ostatnými dovolacími námietkami žalovaného.

80. Najvyšší súd Slovenskej republiky, vzhľadom na dôvodnosť dovolania, napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil (§ 449 ods. 1 C. s. p.). Pretože dôvody, pre ktoré bolo zrušené rozhodnutie odvolacieho súdu, sa vzťahujú aj na rozhodnutie súdu prvej inštancie a nápravu nemožno dosiahnuť iba zrušením rozhodnutia odvolacieho súdu, najvyšší súd zrušil aj rozsudok súdu prvej inštancie (§ 449 ods. 2 C. s. p.) a vec vrátil Okresnému súdu Košice I, ako súdu prvej inštancie, na ďalšie konanie (§ 450 C. s. p.).

81. Súd prvej inštancie a dovolací súd, sú právnym názorom dovolacieho súdu viazaní (§ 455 C. s. p.).

82. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 C. s. p.).

83. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.